

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນະໂຍບາຍໂດຍຫຍໍ້: ຜົນກະທົບ ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ19 ຕໍ່ແຮງງານໃນ ຂະແໜງການຜະລິດໄມ້ແປຮູບ ສປປ ລາວ.

ສະໜັບສະໜູນໂດຍ: ກອງທຶນສະໜັບສະໜູນການຄົ້ນຄວ້າອິດສະຕາລີ II (ARSFII)

ນັກຄົ້ນຄວ້າ:

ປອ. ຄຳຕານ ພອນທິບ, ຄະນະວິທະຍາສາດປ່າໄມ້, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ.
ປອ. ຮິລາຣີ ສະມິດ, Latitude Forest Services, Australia.

ວັນທີ 16 ພຶດສະພາ 2022.

ສະພາບຄວາມເປັນມາ.

ຂະແໜງສວນປູກ ແລະ ໄມ້ແປຮູບໃນລາວ ຖືວ່າຈັດເປັນຂະແໜງການຂະໜາດນ້ອຍໃນເຂດພາກພື້ນ ແຕ່ມັນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍສຳລັບທ້ອງຖິ່ນ. ມັນມີ
ການພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ຫຼາກຫຼາຍຮູບແບບ ໃນການປູກໄມ້ລວມທັງຂະໜາດສວນປູກຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ນ້ອຍຂອງລາວ. ນອກນີ້ຂະບວນການກະກຽມ
ສິ່ງອອກແມ່ນມີລັກສະນະເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ. ມີສວນປູກປະມານ 500.000 ເຮັກຕາ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງໂດຍຊາວສວນຂະໜາດນ້ອຍ, ບໍລິສັດ, ຜູ້ເຮັດຜາມທີ່ຜ່ານ
ການເຮັດສັນຍາຮ່ວມກັນ. ມີໂຮງເສື້ອຍ, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້, ວິສາຫະກິດຜະລິດເຜີນິເຈີ 1.000 ແຫ່ງໃນລາວ. ໃນນີ້ຍັງບໍ່ໄດ້ລວມທັງບໍລິສັດຂະໜາດນ້ອຍທີ່
ບໍ່ເປັນທາງການ ແລະ ຍັງມີຫຼາຍແຫ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນຮັບຮູ້ອີກ.

ອີງຕາມຂໍ້ມູນ UNIDO ໃນປີ 2017 ມີກຳມະກອນປະມານ 10.300 ຄົນ ທີ່ເຮັດວຽກໂດຍກົງກັບບໍລິສັດຜະລິດຕະພັນໄມ້ ແລະ ມີກຳມະກອນ 17.000
ຄົນ ທີ່ເຮັດວຽກໃນໂຮງງານຜະລິດເຜີນິເຈີ (ພາກສ່ວນຕ່າງໆລວມທັງການຜະລິດເຄື່ອງເຜີນິເຈີທີ່ບໍ່ກ່ຽວກັບໄມ້) ຂໍ້ມູນບໍ່ໄດ້ລວມທັງການຜະລິດທີ່ເປັນຂອງ
ສ່ວນຕົວ ແລະ ຄອບຄົວ ແລະ ສວນປູກຂອງສ່ວນຕົວ, ການຈ້າງງານທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ ຫຼື ການຈ້າງໃນພາກສ່ວນທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ.

ການພັດທະນາຂະແໜງສວນປູກ ແລະ ການຜະລິດໄມ້ແປຮູບ ແມ່ນເປົ້າໝາຍ
ແຜນການຢູ່ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ແລະ ຍຸດທະສາດປ່າໄມ້ໃນປີ 2020
ແລະ ACIAR ໄດ້ມີການຮຽບຮຽງໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ການລົງທຶນປ່າໄມ້ໃນປະຈຸ
ບັນ (ລາຍລະອຽດມີໃນ [FST/2016/151](#)).

ໂຄງການນີ້ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບ ຜົນກະທົບ ຂອງການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ
19 ແລະ ການກະກຽມນະໂຍບາຍສິ່ງອອກກ່ຽວກັບແຮງງານ ໃນຂະແໜງສວນປູກ ແລະ
ໄມ້ແປຮູບໂດຍແນ່ໃສ່ແຮງງານເພດຍິງ.

ບົດຄົ້ນຄວ້ານີ້ແມ່ນໄດ້ດຳເນີນຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນສິງຫາ ຫາ
ເດືອນ ກັນຍາ ປີ 2021. ພວກເຮົາໄດ້ສຳພາດບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດັ່ງນີ້:

- ບໍລິສັດໄມ້ແປຮູບຂະໜາດຈຸລະພາກ, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ 15
ແຫ່ງ ໃນນີ້ລວມມີ ກຳມະກອນ 55 ຄົນ (ຊາຍ 41 ຄົນ, ຍິງ 14 ຄົນ).
- ສຳພາດຕົວແທນຈາກ 6 ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສຳຄັນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ອົງ
ການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ.

ຮູບທີ 1 : ສຳພາດເຈົ້າຂອງໂຮງງານ ແລະ ແຮງງານ

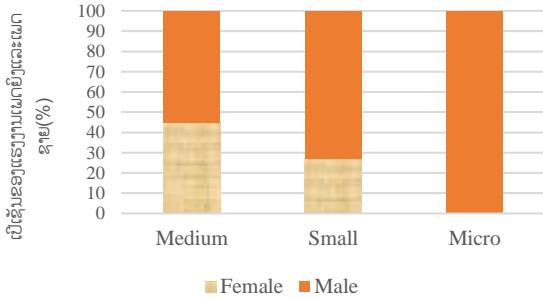
ການແຜ່ລະບາດຂອງໂຄວິດ 19 ໃນ ສປປ ລາວ.

ປະເທດລາວເປັນປະເທດສຸດທ້າຍທີ່ໄດ້ລາຍງານກໍລະນີການກວດພົບເຊື້ອໂຄວິດ 19 ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ແລະ ໄດ້ປະກາດປິດປະເທດ ເລີ່ມແຕ່
ວັນທີ 30 ມີນາ 2020. ການລະບາດຄັ້ງທີສອງ ແມ່ນເລີ່ມແຕ່ ວັນທີ 11 ເມສາ 2021 ແລະ ນຳໄປສູ່ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ເຊິ່ງມາດຕະການດັ່ງກ່າວໄດ້ນຳ
ໃຊ້ໃນຊ່ວງໄລຍະຂອງການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້. ມາດຕະການ ການປ້ອງກັນລວມທັງການຮັກສາໄລຍະຫ່າງ, ປິດທຸລະກິດ
ກິດຈະການຕ່າງໆ, ປິດຊາຍແດນ, ການຄ້າພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ແຮງງານຕ່າງປະເທດເລີ່ມກັບບ້ານ ແລະ ຄົນລາວສ່ວນຫຼາຍແມ່ນກັບຄືນເຂດຊົນນະບົດ.
ໄດ້ມີຍຸດທະສາດໃນການກະຕຸ້ນເສດຖະກິດໂດຍລວມເອົາ ການຍົກເວັ້ນພາສາ, ເລື່ອນການເກັບພາສີ, ເລື່ອນບັນດາຂໍ້ບັງຂັບໃນການປະກອບສ່ວນໃຫ້ກັບ
ຄວາມປອດໄພໃນສັງຄົມ ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາຄ່າບໍລິການ ຜົນກະທົບເສດຖະກິດດ້ານລົບຂອງການແຜ່ລະບາດພະຍາດໂຄວິດ 19 ແມ່ນຮ້າຍແຮງຫຼາຍ ໃນການແຜ່

ລະບາດຄັ້ງທີ່ສອງນີ້ໄດ້ນຳໄປສູ່ສະພາບການຄ້າຂາຍຫຼຸດລົງ ເຮັດໃຫ້ເກີດມີໄພຫວ່າງງານນັບຜັນວຽກ, ຄຸກຄາມຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ ກຳມະກອນທີ່ຖືກຈ້າງທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີສະຫວັດດີການສັງຄົມ.

ຜົນການຄົ້ນຄວ້າ

ຄຸນລັກສະນະຂອງແຮງງານ

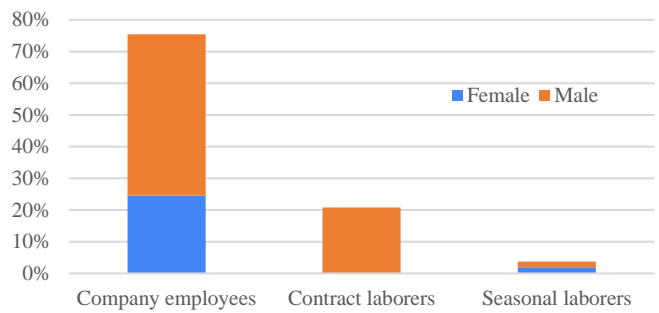

ຮູບທີ່ 2: ຜົນສັງເກດຂອງແຮງງານທີ່ເປັນເພດຊາຍ ແລະ ແຮງງານເພດຍິງ ໂດຍອີງຕາມຂະໜາດຂອງໂຮງງານ

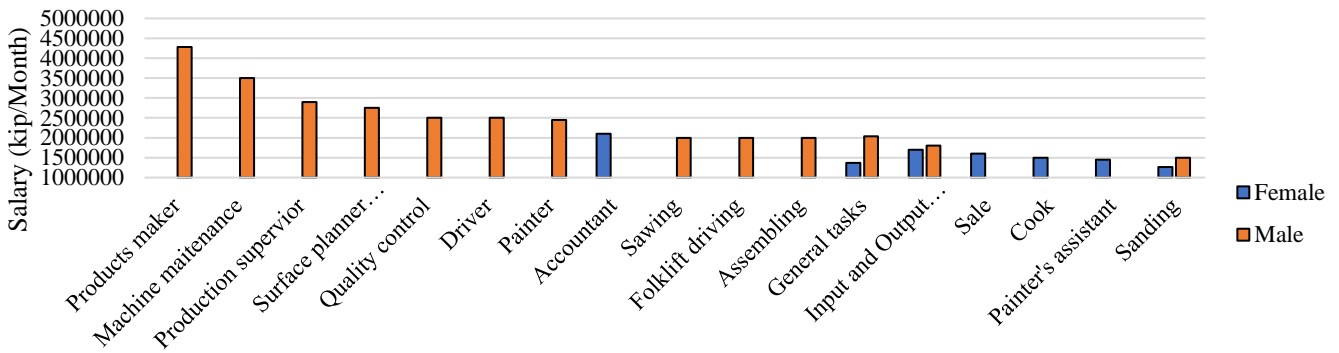
ແຮງງານເພດຍິງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄດ້ຖືກຈ້າງ ເປັນແຮງງານຊົ່ວຄາວ (ຮູບທີ່ 3).

ແຮງງານເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍແມ່ນຖືກຈ້າງໃນບົດບາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໃນຂະບວນການຜະລິດໄມ້ທີ່ສະດວກ ແລະ ເພດຊາຍໄດ້ວຽກທີ່ມີເງິນເດືອນສູງ (ຮູບທີ່ 4).

ແຮງງານແມ່ນມີທັງຄົນລາວ ແລະ ຊາວຕ່າງປະເທດ ໃນນີ້ມີທັງແບບມີສັນຍາວ່າຈ້າງ ແລະ ບໍ່ມີສັນຍາ, ແຮງງານຕ່າງປະເທດ ແມ່ນໄດ້ຖືກຈ້າງໃນບົດບາດທີ່ມີຄວາມຊຳນານງານສູງ. ໂຮງງານຜະລິດໄມ້ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຈ້າງແຮງງານທີ່ເປັນເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍ ອັດຕາສ່ວນຂອງເພດຍິງແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນຕາມຂະໜາດຂອງໂຮງງານ, 27% ຢູ່ໃນບໍລິສັດຂະໜາດໜ້ອຍ, 45% ຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກໃນບໍລິສັດຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດຈຸລະພາກ ບໍ່ໄດ້ລາຍງານກ່ຽວກັບລູກຈ້າງທີ່ເປັນເພດຍິງ, ແຕ່ມີຜູ້ຍິງ 3 ຄົນເປັນເຈົ້າຂອງບໍລິສັດ (ຮູບ 2) 75% ຂອງແຮງງານ ແມ່ນໄດ້ເປັນລູກຈ້າງຂອງບໍລິສັດ ທີ່ໄດ້ມີການເຮັດສັນຍາ ຫຼື ເປັນແຮງງານປະຈຳ.

ຮູບ 3: ປະເພດຂອງການຈ້າງງານ

ຮູບ 4: ປະເພດຂອງໜ້າວຽກ ແລະ ເງິນເດືອນ

ຜົນກະທົບຂອງການແຜ່ລະບາດພະຍາດໂຄວິດ 19.

.... ຕໍ່ກັບຂະແໜງການ.

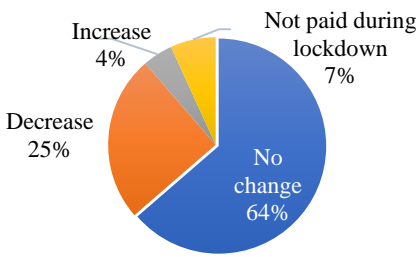
ຄຳສັ່ງປິດປະເທດໄດ້ມີຜົນຕໍ່ການປັບຕົວຂອງບໍລິສັດປຸງແຕ່ງໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການຫຼາຍແຫ່ງ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ 30%-50% ແມ່ນຄິດວ່າຈະໄດ້ກັບມາດຳເນີນວຽກງານ ໃນໄລຍະເວລາການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສຳພາດແມ່ນໄດ້ເຮັດວຽກເປັນປົກກະຕິ. ບັນດາໂຮງງານໄມ້ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ໄປສຳພາດແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ໂດຍເຫັນວ່າການນຳໃຊ້ວັດສະດຸຜະລິດຕະພັນ ຂອງພວກເຂົາລຸດລົງ ຍ້ອຍການບໍລິການຂົນສົ່ງຫຼຸດລົງ ແລະ ຊາຍແດນຖືກປິດນັ້ນແມ່ນບັນຫາຕົ້ນຕໍ.

ການປິດຮ້ານຄ້າ ແລະ ໂຮງງານແມ່ນໄດ້ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານຕ່ອງໂສ້ສະໜອງ-ເຊິ່ງມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບໃນການສົ່ງອອກ ໂດຍຄວາມຕ້ອງການວັດສະດຸຫຼຸດລົງ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນບັນດາໂຮງງານຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນການຈ້າງແຮງງານແບບຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຖາວອນ. ການປິດຕົວຂອງໂຮງງານຂະໜາດ

ກາງ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຂອງທຸລະກິດທີ່ຫຼາຍທີ່ສຸດໃນຂະແໜງການ, ນີ້ແມ່ນຜົນກະທົບຕໍ່ການຫວ່າງງານ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ແຮງງານທີ່ອອກຈາກປະເທດລາວ ແລະ ບໍ່ສາມາດກັບບ້ານຍ້ອນຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆ.

ການຂາດແຄນແຮງງານຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ານວິຊາການສ່ວນຫຼາຍແມ່ນມາຈາກປະເທດເຜີ້ນບ້ານ ທີ່ສາມາດສືບຕໍ່ດຳເນີນງານ. ແຮງງານລາວບໍ່ໄດ້ມີທັກສະທາງດ້ານສີມີແຮງງານ ຫຼື ພວກເຂົາໄດ້ມີຄວາມຊຳນານງານຕໍ່າຈຶ່ງໄດ້ຮັບເງິນເດືອນຕໍ່າ.

.....ສຳລັບກຳມະກອນ.

ຮູບທີ່ 5 ຜົນກະທົບຂອງເງິນເດືອນແຮງງານ

ລູກຈ້າງ (64%) ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນບໍ່ມີປະສິບການຈົງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ເງິນເດືອນຕໍ່າ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ຈຳນວນໜຶ່ງ (24%) ແມ່ນໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຫຼຸດລົງ ແລະ ມີຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງເລີຍ (ຮູບ 5). 55 % ແມ່ນໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກນາຍຈ້າງ ເຊັ່ນວ່າ: ຈ່າຍ 50% ຂອງເງິນເດືອນ ແລະ ບາງກໍ່ລະນີແມ່ນໄດ້ຍົມເງິນຈາກນາຍຈ້າງ.

ແຮງງານຈຳນວນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ເຮັດວຽກກັບທີ່ ຍັງໄດ້ກິນອາຫານທີ່ຈັດແຈງໃຫ້ໂດຍບໍລະສັດ. ແຮງງານໄດ້ອະທິບາຍວ່າທາງບໍລິສັດໄດ້ສະໜັບສະໜູນ ຜ່ານປັດປາກ ເຈວເຫຼົ້າ 90, ນ້ຳ, ນ້ຳມັນຜິດ ແລະ ເຄື່ອງປຸງແຕ່ງອາຫານ.

ຜົນກະທົບທາງດ້ານລົບ ເຊັ່ນວ່າ: ບັນຫາດ້ານການເງິນເຊິ່ງນຳໄປສູ່ການເປັນໂລກຊົມເສົ້າໃນກຸ່ມແຮງງານເຊິ່ງໄດ້ພົບເຫັນບາງກໍ່ລະນີ. ເພື່ອປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດເຊັ່ນວ່າ: ການຢູ່ເຮືອນ, ການຮັກສາໄລຍະຫ່າງ, ປະຍັດ, ການເຮັດສວນ ແລະ ລ້ຽງສັດ ເພື່ອບັນເທົາຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ.

.... ສຳລັບແຮງງານເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍ

ຈາກການສຳຫຼວດ ເຫັນວ່າ ຜົນກະທົບລະຫວ່າງກຳມະກອນເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍ ແມ່ນແຕກຕ່າງກັນ. ໃນຂະນະທີ່ບາງຄຳເຫັນເວົ້າວ່າ: ກຳມະກອນເພດຍິງໄດ້ຮັບການປ້ອງກັນຈາກມາດຕະການ ທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຢູ່ໃນຫໍຝັກຂອງໂຮງງານ ຫຼື ບໍລິສັດ (ເຊິ່ງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຜູ້ຍິງ) ເພາະໄດ້ແຍກເຂົາເຈົ້າອອກຈາກເຂດທີ່ມີການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ, ແຕ່ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ການສືບຕໍ່ເຮັດວຽກ, ທຸກຄົນຄິດວ່າ ກຳມະກອນເພດຍິງແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍກວ່າຍ້ອນຮູບແບບຂອງການເຂົ້າເຮັດວຽກ, ຜູ້ຍິງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເຮັດວຽກຢູ່ໃນຮົ່ມ ແລະ ເປັນກຸ່ມ, ຫຼືເຮັດວຽກດ້ານການຂາຍ ເຊິ່ງມີໂອກາດສຽງທີ່ຈະຕິດເຊື້ອໂຄວິດ 19 ຫຼາຍກວ່າ.

ບາງຄົນຄິດວ່າຜູ້ຍິງແມ່ນມີບົດບາດສຳຄັນໃນການເບິ່ງແຍງຕົນເອງໃນເວລາເຈັບປ່ວຍ ໃນຂະນະທີ່ບາງຄົນຄິດວ່າຜູ້ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ແມ່ນໄດ້ຊ່ວຍກັນໃນການເຮັດວຽກເຮືອນໃນໄລຍະການປິດປະເທດ ເຊັ່ນວ່າ: ເຮັດວຽກເອົາຈົງເອົາຈັງ ແລະ ສິດສອນລູກເຕົ້າຢູ່ເຮືອນ.

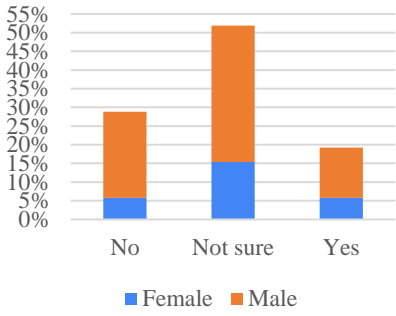
ການຮັບມືຂອງລັດຖະບານ ແລະ ບໍລິສັດ

ລັດຖະບານໄດ້ແນະນຳໃຫ້ຍົກລະດັບມາດຕະການເພື່ອສະກັດກັ້ນການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ 19 ເຊິ່ງໄດ້ລົງເຜີຍແຜ່ໃນຫຼາຍຊ່ອງທາງ ລະດັບມາດຕະການຈາກສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ປະຕິບັດການຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ປົກປ້ອງສັງຄົມ.

ບໍລິສັດທີ່ໄດ້ຖືກສຳພາດໄດ້ລາຍງານວ່າ: ໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອແກ້ໄຂການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ19 ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ພວກເຂົາໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບາງມາດຕະການແມ່ນຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ. ໄດ້ມີການພິຈາລະນາຫຼຸດຜ່ອນການເສຍອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ດອກເບ້ຍ ແຕ່ທຸລະກິດຈຳນວນໜຶ່ງຍັງພົບບັນຫາໃນການປະຍັດເພື່ອຄວາມຢູ່ລອດ.

ແຮງງານຈຳນວນໜຶ່ງ (ພຽງແຕ່ 33%) ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງລັດຖະບານ ໃນດ້ານວຽກງານປະກັນສັງຄົມ ກ່ອນການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ ແລະ ຍ້ອນແນວນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສິ່ງດັ່ງກ່າວໃນໄລຍະການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ 19.

ພວກເຮົາໄດ້ສຳພາດ ຄວາມຄິດເຫັນຂອງລູກຈ້າງກ່ຽວກັບນາຍຈ້າງຂອງພວກເຂົາ ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການສະໜັບສະໜູນພວກເຂົາໃນການຕອບໂຕ້ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ ເຊິ່ງເຂົາເຈົ້າມີຄຳເຫັນດັ່ງນີ້:

- ຄວນເພີ່ມເງິນເດືອນ ຫຼື ການຈ່າຍເງິນເດືອນໃຫ້ພວກເຂົາປົກກະຕິປົກກະຕິ.
- ບັບປຸງລະບົບຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງການຈ້າງງານ.
- ຄວນຮັບປະກັນທາງດ້ານສຸຂະພາບ.
- ຄວນສະໜັບສະໜູນດ້ານອື່ນໆ ເຊັ່ນວ່າ: ອາຫານ.

ສິ່ງທີ່ໜ້າເປັນຫວັງແມ່ນການຂະຫຍາຍໄລຍະເວລາຂອງການປິດປະເທດ ອາດຈະເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ມີການປິດຕົວຢ່າງຖາວອນຂອງບາງບໍລິສັດ, ການຫວ່າງງານເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວຫຼຸດລົງ. ພຽງແຕ່ 30% ຂອງລູກຈ້າງ ທີ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ສຳພາດແມ່ນພວກເຂົາຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງຈະໄດ້ຖືກຍົກເລີກການຈ້າງງານ ເນື່ອງຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ 19 (ຮູບທີ 6).

ຮູບທີ 6 ລູກຈ້າງແມ່ນມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງການຖືກເລີກຈ້າງງານຍ້ອນການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ 19.

ອານາຄົດຂອງຂະແໜງການປຸງແຕ່ງໄມ້

ບັນຫາຜົນກະທົບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນອານາຄົດຂອງຂະແໜງການປຸງແຕ່ງໄມ້ ໄດ້ກຳນົດດັ່ງນີ້:

- ການຂາດແຄນວັດຖຸດິບເຊິ່ງໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ລັດຖະບານແກ້ໄຂການສະໜອງດິນໃຫ້ປູກຕົ້ນໄມ້ ແລະ ຂະຫຍາຍການລົງທຶນ ລວມທັງດິນຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ.
- ຂາດຕະຫຼາດສຳລັບຜະລິດຕະພັນ.
- ມາດຕະຖານຂະບວນການ ຂອງໂຮງງານໃໝ່ ແລະ ຂາດຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວ.
- ຄວາມຈຳເປັນໃນການຝຶກອົບຮົມສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດລະບຽບໃໝ່ ສຳລັບການຄວບຄຸມການປ້ອນວັດສະດຸ-ຜົນຜະລິດ ໃນບັນດາໂຮງງານ.
- ການຫຼຸດລົງຂອງຂະແໜງການຄື: ຫຼາຍບໍລິສັດໄດ້ປິດລົງໃນໄລຍະການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ 19.

ສະຫຼຸບ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະ

ບົດຄົ້ນຄ້ວາພວກເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຜູ້ຜະລິດໄມ້ແປຮູບໃນລາວໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການປິດປະເທດ ໃນການຕອບໂຕ້ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ 19 ແລະ ມີການຕິດຕາມຜົນກະທົບຕໍ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງມູນຄ່າເພີ່ມມີລັກສະນະບໍ່ປົກກະຕິ. ປະສິບການຂອງປະເທດລາວ ແມ່ນຄ້າຍຄືປະສິບການຂອງບັນດາປະເທດ ທີ່ຜະລິດໄມ້ໃນໂລກ. ບັນຫາການສະໜອງ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ແມ່ນເປັນປັດໃຈສຳຄັນທີ່ກະທົບກັບຄວາມສາມາດຂອງໂຮງງານ ໃນການສືບຕໍ່ດຳເນີນງານ ແລະ ການຈ້າງງານ.

ເຖິງແມ່ນວ່າມັນແມ່ນຄຳສັ່ງບັງຄັບສຳລັບລູກຈ້າງ, ຄວາມຕື່ນຕົວຂອງການນຳໃຊ້ສະຫວັດດິການສັງຄົມແມ່ນຕ່ຳຫຼາຍ ຮູບແບບຄວາມປອດໄພສູງສຸດທາງສັງຄົມແມ່ນປະກົດເຫັນມີຫຼາຍ ແລະ ສຳຄັນ, ລວມທັງໂຄງການ, ບໍລິສັດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຫຼື ການກຸສົນ ແລະສຳລັບຄອບຄົວ/ຕົນເອງ ການປັບປຸງການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງສະຫວັດດິການສັງຄົມທີ່ຄວນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ.

ວຽກງານທີ່ຕ້ອງການທາງດ້ານທັກສະສີມີແຮງງານ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນແຮງງານຕ່າງປະເທດນັ້ນແມ່ນບັນຫາຕົ້ນຕໍ. ການປະຕິຮູບການປັບປຸງໂຮງງານ ແລະ ມາດຕະຖານການຜະລິດ, ໃນຈຸດນີ້ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງທັກສະ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງແຮງງານລາວໃນອານາຄົດ. ຫາກປະສະຈາກສິ່ງນີ້ ຂະແໜງການປຸງແຕ່ງໄມ້ຂອງລາວຈະຍັງຄົງສ່ຽງໃນການຈ້າງງານໃນອານາຄົດ. ປະຈຸບັນນີ້ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການປັບປຸງທັກສະສີມີໃຫ້ແກ່ແຮງງານລາວ ສຳລັບການຈ້າງງານ. ໃນອຸດສາຫະກຳການຜະລິດໄມ້ຈະຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນແປງ ແລະ ປັບປຸງອີງຕາມທັກສະຄວາມຕ້ອງການຂອງແຮງງານລາວ. ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການດ້ານການຕະຫຼາດ ການວິໄຈລວມທັງການພັດທະນາດ້ານການຜະລິດແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການ ລວມທັງການການສ້າງຊື່ວຸດຊານດ້ານເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ບົດສະແດງຄວາມຂອບໃຈ

ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ໄດ້ດຳເນີນການຄົ້ນຄ້ວາໂດຍການສະໜັບສະໜູນທຶນຈາກ ARSF II. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ມາຍັງບັນດາທ່ານ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນການເຂົ້າຮ່ວມ ໃນຂະບວນການສຳພາດຄັ້ງນີ້. ຜູ້ຂຽນຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນມາຍັງທີມງານນັກຄົ້ນຄ້ວາ: **ສຈ ລັດສະໝີ ບຸບຜາ, ປອ ອຸດອນ ສີຈະເລີນ, ອຈ ຄຳບິນ ບຸນພະລັກ, ປທ ລຸຊິງ ເຊຍກຳ, ປທ ຄອນທອງ ສຸກພາໄຊ, ປຕ ສິມປາດຖະໜາ ຕຽມອະລິຍະ, ປຕ ອ່ອງ ເພັງບຸນເຮືອງ ແລະ ປຕ ສິມຊາຍ ຄຳບຸດດາພັນ** ສຳລັບການປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສຳພາດ.

ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ການຕີຜົມຄັ້ງນີ້ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກລັດຖະບານອົດສະຕາລີ ຜ່ານສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳສາກົນອົດສະຕາລີ (ACIAR). ເນື້ອໃນຂອງບົດນີ້ ແມ່ນທັດສະນະຂອງຜູ້ຂຽນເຊິ່ງບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ACIAR, ລັດຖະບານອົດສະຕາລີ, ຫຼື ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ຫຼື ອົງກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃດໆ.

Research and Policy Brief: Impact of COVID-19 on labour in the plantation-wood processing sector in Lao PDR

Supported by Australian Research Support Fund II (ARSFII)

Authors:

Dr. Khamtan Phonetip, National University of Laos, Faculty of Forest Sciences
Dr. Hilary Smith, Latitude Forest Services, Australia

Dated 10 May 2022

CONTEXT

The plantation-wood processing sector in Laos is small on a regional scale but is locally important. It is diverse, combining foreign and Lao small- and large-scale plantation growing with an increasingly export-oriented processing sector. There are around 500,000 ha of tree plantations owned by smallholders, companies and through contract-farming. There are around 1000, sawmills, wood processing factories and furniture manufacturing enterprises in Laos. This does not include informal enterprises, the number of which is not known.

Based on UNIDO data from 2017 there were around 10,300 people employed directly in the wood products industry and 17,000 in furniture manufacturing (a total for the sector, including non-wood furniture manufacturing). The data does not include individuals and households owning and managing their own plantations, informal employment, or employment in the informal sector.

Developing a sustainable plantation growing-wood processing sector is a theme in Laos' 9th National Socio-Economic Development Plan and Forestry Strategy 2020, and ACIAR has aligned past and ongoing forestry investments with these (see e.g. [FST/2016/151](#)).

This small project explored the impacts of COVID-19 and export-oriented policies on labour in the Lao plantation-wood processing sector, with an emphasis on female labour.

The research was undertaken in Vientiane City in August and September 2021. We interviewed

- 15 micro-, small- and medium- wood processing enterprises
- 55 labourers (41 men and 14 women)
- 6 key government and non-government organisations

Figure 1: Interviewing companies and workers

COVID-19 IN LAO PDR

Laos was the last country in Southeast Asia to report a confirmed case of COVID-19 and a nation-wide lockdown commenced on 30th March 2020. A second wave started on April 11th 2021 and led to a re-introduction of containment measures which were ongoing during the course of this study. Prevention measures included social distancing, businesses shut, international borders closed, foreign and domestic trade slowed, foreign workers returned home, and many Lao people returned to rural areas. An economic stimulus package included tax exemptions and deferred tax collection, postponement of mandatory contributions to social security and reduced utility tariffs. Negative economic impacts of COVID-19 were felt more strongly following the 'second wave'. Declining trade affected thousands of jobs, threatening livelihoods, and disproportionately affecting informal workers, who lack social protection.

FINDINGS

Labour Characteristics

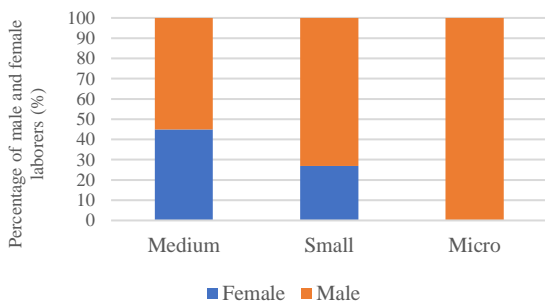

Figure 1: Percent of male and female laborers by enterprise size

The majority (75%) of workers are engaged as company employees, as opposed to contract or casual laborers. Women are mainly employed by companies or engaged as seasonal workers (Figure 3).

Men and women were found to be employed in different roles in wood processing facilities with men engaged in high-paid jobs (Figure 4).

Labour is a mixture of Lao and foreign employees and contracted and uncontracted workers, with foreigners often employed in more highly skilled roles. Most wood processors employed male and female workers, with the proportion of females increasing with enterprise size, at 27% in small enterprises and up to 45% of the workforce in medium enterprises. Micro enterprises did not report any female employees, but 3 were female-owned (Figure 2).

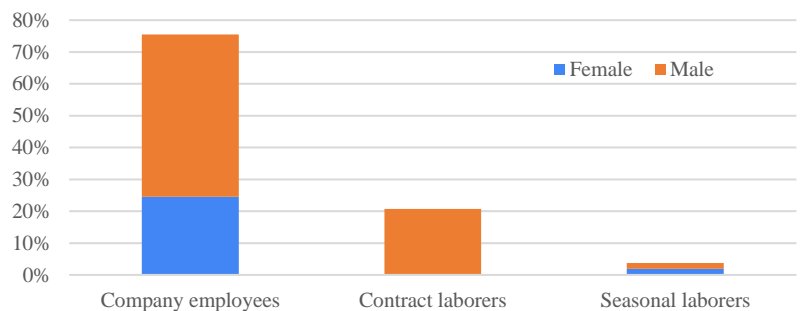

Figure 3: Type of employment

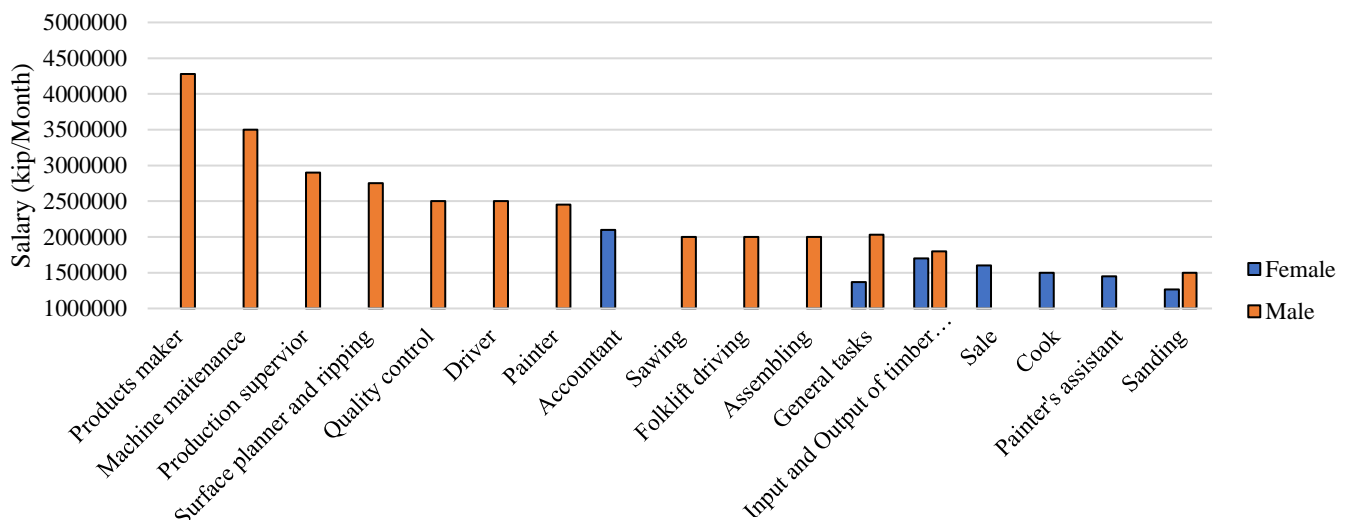

Figure 4: Types of job and salary

Impacts of COVID-19

....on the sector

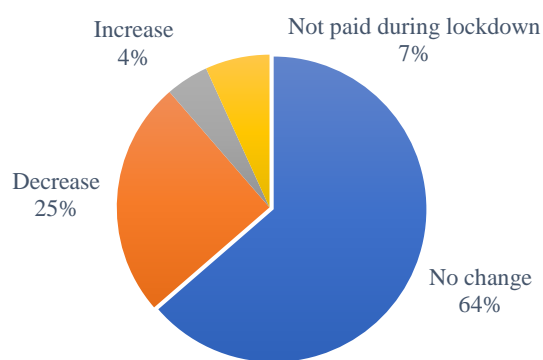
Mandated shutdowns resulted in the closure of most wood processing enterprises. Sector wide, however, 30-50% were thought to be operating at the time of our research and all companies we interviewed were partially or fully operational.

All wood factories we interviewed had been impacted by reduced access to their production inputs. For processors this was raw timber and for manufacturers this was wood and other components. Reduced logistic services and border closures were the main causes.

The shutdown of outlets and factories created supply chain disruptions - affecting exports through reduced demand for inputs and vice versa. As a result, factories were required to stand-down employees temporarily or permanently. The closure of medium sized enterprises, which make up the highest proportion of businesses in the sector, was thought to have most significantly impacted labour availability, particularly for those dependent on migrant workers who left Laos and were unable to return restrictions eased.

The shortage of workers from neighbouring countries, who often fill skilled technical positions, was felt by those companies that were able to continue to operate. Lao workers either do not have the skills required or they are less recognised and are paid less.

.....on Workers

Most (64%) employees had not experienced a significant decline in their salary, although for some (24%) there had been a decrease and a minority had not been paid at all (Figure 3). Fifty-five percent had received assistance from their employer, e.g. receiving half-pay during the lockdown), and in some cases receiving loans.

Some laborers, who live and work onsite, received free meals. Employees described companies disseminating masks, alcohol gel, water, cooking oil and cooking sauces.

Figure 3: Impact on the employees' salary

Adverse impacts such as financial stress leading to depression were reported by some. Personal responses to COVID-19 included staying at home, social distancing, saving, home gardening and rearing livestock to support livelihoods, and prioritizing needs to reduce daily consumption.

.... on men and women

Observations of the impacts on male and female workers differed. While some thought that female employment was somewhat protected by measures that allowed those living in company dormitories (more often women), and therefore isolated from exposure to COVID-19, to continue to work, others felt that the impacts on female workers were greater due to the nature of the work undertaken; women were more likely to be working inside and in groups or in sales, and were more likely to catch COVID-19.

Some thought women were had a greater role in caring for the sick while others thought that men and women equally shared the increased domestic tasks associated with lockdowns, such as working virtually and home schooling.

Government and company responses

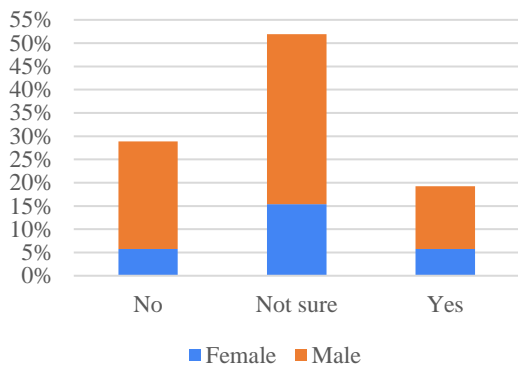
The Government introduced a range of measures in response to COVID-19 which were communicated through numerous channels. Measures ranged from work-place practices to financial relief and social protection.

All interviewed companies reported having implemented the Government measures to cope with COVID-19. However, they observed that understanding and implementing some of these was overwhelming.

Tax, fees and interest rate reductions were seen as important and considered moderately effective, but some businesses found them difficult to access and tapped into their personal savings to stay afloat.

Few workers (only 33%) had or were aware of government mandated social-protection insurance before COVID-19, and therefore did not benefit from it as a COVID-19 response.

We asked employees what they thought their employers could do to better support them in response to COVID-19. Their suggestions included:

- increasing salaries or paying them on time
- providing more secure employment
- provide health care security
- providing other support such as food.

Some concern was expressed that extended shutdowns would result in the permanent closure of some enterprises, increasing unemployment and reducing household incomes. Only around 30% of employees we interviewed did not feel at some risk of becoming permanently unemployed due to the pandemic.

Figure 4: Employee perceived risk of becoming permanently unemployed because of COVID-19

The future of the sector

The most significant issues impacting the future of the wood processing sector were identified as:

- Shortages of raw materials which it was proposed could be addressed by the government providing land for growing trees and stimulating investment, including by local people.
- Lack of markets for products.
- New factory processing standards, and lack of capacity to meet these.
- The need for training for implementing new regulations for input-output control in factories.
- Sector contraction as more companies close in response to COVID-19.

CONCLUSIONS AND RECOMMENDATIONS

Our research supports that of others, that Lao wood manufacturers were affected the shutdowns in response to COVID-19 and there were follow-on effects up and down value chains. The experiences of Laos are similar to those being experienced in wood producing countries globally. Supply issues and access to markets were key factors impacting the ability of factories to continue to operate and retain workers.

Despite it being mandatory for employees, awareness of and access to social security insurance was very low. Other forms of social ‘safety-net’ were more apparent and important, including company-based programs, charity, and family/self-help. Improved dissemination of information about the need for and benefits of social security should occur.

The high dependence on foreign workers to fill skilled jobs remains an issue. Coupled with reforms to improve factory and product standards, this highlights the need further build Lao skills and capacity. Without this the Lao wood processing sector will be remain vulnerable to future shocks. Current efforts to up-skill Lao workers for employment in emerging wood product industries must be maintained, and improved recognition of Lao-acquired competencies is needed. Market needs analysis including the development of product dossiers is required together with the building of relevant technical expertise.

Acknowledgements

This study was conducted with funding from the ACIAR ARSF II. We would like to thank everyone who was willing to participate in the interviews that informed this research. The authors would like to acknowledge the research team: Latsamy Boupha, Oudone Sichaleune, Khambon Bounphalack, Louxiong Siakor, Khonethong Soukphaxay, Somparthana Tiemalya, Ong Phengbounhueang and Somxay Khambouddaphan for their contribution of involving in the interviews.

Disclaimer

This publication has been funded by the Australian Government through the Australian Centre for International Agricultural Research. The views expressed in this brief belong to the author(s) concerned and do not necessarily reflect those of ACIAR, The Australian Government, or the National University of Laos or any associated institutions/individuals.